

добиха нито Солунъ, това естествено пристанище на Македония (гдѣто впрочемъ половината население е испанско-еврейско) но по-нататкъкъ на истога имъ се даде крайморието въ права черта отъ 18 земеописни мили, което се простира отъ Халкидийскій полуостровъ до Буру-гйолъ и е населено отъ твърдѣ смѣсени жители, Турци, Гърци, Ромъни и Българи. Въ това крайморие Кавала е едничкото голѣмичко пристанище срѣщъ островтъ Тасосъ и други двѣ малки пристанища, едното при Орфани а второто при Лагосъ не далечъ отъ развалинитѣ на древния градъ Абдера, който лѣжи на предгорието Балустра-Бурунъ.

Управлението на страната, нареждано отъ Руситѣ, подъ ржководството на княза Черкасскій, прилича на онова, което бѣше предложила конференцията. Въ санджацитѣ сж поставени военни руски Губернатори, а до тѣхъ сж придружени граждански български вице-губернатори. Мѣста вицегубернаторски завземжтъ познатитѣ български родолюбци, въ Свищовъ Балабановъ, въ Търново Цанковъ, въ София професоръ Дриновъ, въ Сливенъ извѣстния вѣстникарь и поетъ Славейковъ, въ Пловдивъ Ивановъ Бессарабски Българинъ отъ Кишиневъ и други. Чиновници по администрацията се взематъ отъ българската интелигенция, както емигрантитѣ така и учителитѣ, къдѣ каквито има. Въобщо е введено най-широко самоуправление. Окржжитѣ и градскитѣ съвѣти повечето сж вече избрани; между тѣхъ има да засѣдаватъ и Мохамедани. Турци сиромаси на много мѣста останаха; а пакъ въ Търново, въ София, въ Кюстендилъ и другадѣ Мохамеданитѣ се по-